

navnlig ikke fra den Side, hvorfra denne Tanke om en Sammenkobling nærmest er kommen frem her. Baade dette Forslag og det om Flaadens Underofficerers Lønning kunde meget godt gaa videre, uden at man behøvede at tænke paa nogen Sammenkobling, hvad jeg kun synes vilde gøre Fortræd. I øvrigt synes jo til syvende og sidst alle de her faldne Udtalelser at være velvillige over for Forslaget, og det forstaar jeg saa godt, thi vil man virkelig bevare en Underofficersstand, som ikke blot Hæren men ogsaa vi andre kunne være tjente med, er der i Virkeligheden ikke nogen anden Vej at gaa end at byde den en nogenlunde ordenlig Lønning, der i ethvert Tilfælde er bedre end den nuværende. Man kan jo sige selv, at naar nu for Eksempel en Haandværkssvend kan tjene det dobbelte, ja endog det tre- og firedobbelte af, hvad en Underofficer er i Stand til at tjene, maa det gaa saaledes, som der ganske rigtigt staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at vi saa ikke faa de brugbareste Kræfter til at blive ved Hæren. Men hele Befolkningen er dog stærkt interesseret i, at en saadan Eventualitet ikke indtræffer, da det jo er hele Befolkningen, som maa sende sine Sønner ind til at staa under Underofficerernes Dressur, om jeg saa maa sige, og det spiller derfor en uhyre stor Rolle, hvorledes dette Underofficerskorps er, og hvilke Kræfter det bestaar af. Ærede Medlemmer have jo indrømmet, at den Underofficersstand, vi have, er baade intelligent og dygtig, og jeg er gammel nok til at kunne huske den Tid, da vi havde et andet Underofficerskorps. Jeg bor paa et Sted, hvor jeg har haft Lejlighed til at se noget til Underofficererne, og sammenligner jeg dem fra min Drengetid med de nuværende Underofficerer, kan jeg ikke andet end paa det bestemteste fraraade at vi komme tilbage til en Tilstand som den, vi den Gang levede under, thi den Gang kunde man med Rette sige, at der manglede meget i den Uddannelse og Tone, som var inden for Underofficersstanden. Nu er Korpsset et ganske andet, det maa vi se at bevare, og den eneste Maade, hvorpaa vi kunne værne derom, er netop den, at vi vedtage en Lønningsforbedring for Korpsset. Jeg skal derfor paa det varmeste anbefale, at Forslaget nyder Fremme, og at Underofficererne virkelig ikke skulle vente paa, at andre denne Sag ivedkommende Ting skulle fremmes med det samme.

A. Nielsen: Skønt jeg ikke repræsenterer nogen Garnisonsby, finder jeg dog

Anledning til at gøre en kort Bemærkning over for det ærede Medlem, der repræsenterer en Valgkreds, hvor der er Underofficerer, der udøve Valgret. Det er det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (C. Ravn), som har fundet Anledning til, paa en meget fremtrædende Maade at fremhæve Underofficerernes Humanitet, og hvad dermed staar i Forbindelse, at deres Behandling af Mandskabet var tidssvarende og adskilligt andet af den Slags. Jeg finder over for denne aldeles umotiverede Fremhævelse af vore Underofficerers Humanitet Anledning til at sige, at der staar umaadelig meget tilbage i denne Retning. Vore Soldater blive behandlet paa en Maade, som hverken er tidssvarende eller menneskelig i mange Tilfælde. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem nogen Sinde har været Soldat eller har nære paarørende, der have været Soldater og have kunnet referere Soldaterlivets Hændelser for ham, saa at han har kunnet komme rigtig ind paa Livet af disse Forhold, thi saa kunde han ikke som en sandhedskærlig Mand staa op her og fremhæve Underofficerernes Humanitet. Jeg siger som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen): Spørgsmaalet er ikke her om Underofficerernes Fædrelandskærlighed, Dygtighed og Hæderlighed lige saa lidt som deres Mangel paa Humanitet og Opdragelse, naar det gælder om Forholdet til Landets Sønner, der kaldes under Fanerne. Spørgsmaalet er ganske simpelt, om den Løn, der bydes Statens Embeds- og Bestillingsmænd, er anstændig; under den Synsvinkel skal det ses. Jeg skal ikke udtale mig derom, men kan ganske slutte mig til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Jeg har imidlertid fundet mig foranlediget til at fremkomme med en kraftig Indsigelse mod de stærke Udtalelser, der ere fremkomne. Maaske det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) kan have Ret i, at Tønnen nu ikke mere er saa slem, som den har været, men der er dog meget tilbage, der ikke er, som det bør være. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder fra den By, som det ærede Medlem, der talte saa højt om Underofficerernes Humanitet, repræsenterer, men jeg skal dog anbefale det ærede Medlem at undersøge, hvordan Forholdene vare for to—tre Aar siden, da en vis Oberstløjtnant Sønderøxe var Skolechef i Viborg, det kunde da være, at han vilde lære ret artige Ting at kende, som han først bør sætte sig ind i, før han finder Anledning til at fremhæve den